

Schriftlezing: Exodus 17, Kerntekst: Ex. 17:9
Thema: Samen bij Één. Zingen: Ps. 105:2 - 3, Ps. 141:2, Ps. 123:1 - 2, Ps. 118:7 - 8, Ps. 66:6 en 10

Hoofdpunten van de preek

De woestijn is voor Israël een plaats van beproeving en brandende vragen (Ex. 17:7b). Op zulke momenten is de vijand nooit ver weg.

Op leven en dood

Terwijl Israël de HEERE verzoekt – is Hij in ons midden, of niet? – en God de waterbronnen ontsluit valt Amalek aan.

Amalek is een woestijnnomadenvolk (Gen. 14:7) en is ook een kleinzoon van Ezau (Gen. 36:16), die de nakomelingen van Jakob haat.

Met Amalek kijk je het kwaad recht in de ogen en slaat toe, waar we zwak zijn. De achterhoede van het ontevreden Israël.

De duivel weet onze zwakke plekken altijd wel te vinden. Het is belangrijk om die te kennen, zodat we weten waar gestreden en gebeden moet worden.

Vechten en bidden

Generaal Mozes bepaalt de posities. Jozua en zijn mannen zullen strijden aan het front, terwijl hij met de staf Gods boven op de berg zal staan.

De strijd beneden kan niet zonder gebed boven. Zonder gebed geen overwinning, maar ook geen gebed zonder strijd!

Gods wapenrusting kunnen we alleen biddend dragen (Ef. 6:18). Satan lacht om wat gebedsloos gedaan wordt, maar beeft als er gebeden wordt.

Het gebed bepaalt het verloop van het gevecht aan het front. Verslapping betekent verliezen lijden, slachtoffers – afhakers betreuren.

Gebeds en gevechtskracht

Mozes heeft de staf Gods (symbool van Gods kracht) in zijn opgeheven handen. Een bemoediging voor de strijders beneden. Zie op Gods kracht!

In het 'gebed' kan Mozes het niet alleen af. Zijn handen worden zwaar en zakken naar beneden.

Verslapping en bloedarmoede bedreigen ons gebedsleven, de gevolgen zijn ernaar. We hebben mee bidders als Aäron en Hur nodig!

Om nooit te vergeten. Mozes moet alles opschrijven, want het mag niet vergeten worden dat Amalek moet worden vernietigd.

Het altaar dat Mozes opricht wijst vooruit naar het kruis op Golgotha. In dit teken zullen wij overwinnen.